

EBA/GL/2015/07

06.08.2015

Ohjeet

jotka koskevat erilaisten olosuhteiden tulkitsemista, kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvaan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaan

Sisältö

EPV:n ohjeet, jotka koskevat erilaisten olosuhteiden tulkitsemista, kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan nojalla mukaan	3
Näiden ohjeiden asema	3
Raportointivaatimukset	3
I osasto – Aihe, soveltamisala ja määritelmät	5
Aihe	5
Määritelmät	6
Soveltamisala ja osoitus	6
II osasto – Objektiiiset seikat, joiden perusteella laitoksen voidaan todeta olevan lähellä kaatumista tai kaatuvan	7
1. Yleisiä näkökohtia	7
2. Pääoma-asema	8
3. Likviditeettiasema	10
4. Toimiluvan voimassaolon jatkamista koskevat muut vaatimukset	11
III osasto – Prosessi, jossa laitoksen todetaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan	13
1. Toimivaltaisen viranomaisen tekemä ratkaisu	13
2. Kriisintarkaisuviranomaisen tekemä ratkaisu	14
3. Toimivaltaisen viranomaisen ja kriisintarkaisuviranomaisen keskinäiset neuvottelut ja tietojenvaihto	14
IV osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano	16

EPV:n ohjeet, jotka koskevat erilaisten olosuhteiden tulkitsemista, kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan nojalla mukaan

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 06.10.2015, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2015/07". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.

4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Aihe, soveltamisala ja määritelmät

Aihe

1. Näiden direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan nojalla annettujen ohjeiden tarkoituksena on lähentää valvonta- ja kriisintarkkailukäytäntöjä tulkittaessa niitä erilaisia olosuhteita, joissa laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.
2. Tätä varten ohjeissa esitetään joukko objektiivisia seikkoja, joiden perusteella laitoksen voidaan todeta olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisissa tilanteissa. Toimivaltaisen viranomaisen ratkaisun on perustuttava direktiivin 2013/36/EU 97 artiklan mukaisesti suoritettuun valvojan arviointiprosessin (SREP) tuloksiin, jota täsmennetään SREP-ohjeissa. Kriisintarkkailuviranomainen voi joutua tulkitsemaan SREP:n tuloksia, kun toimivaltaiset viranomaiset pyytävät siltä lausunnon direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla.
3. Näillä ohjeilla ei aiota kaventaa toimivaltaisen viranomaisen ja kriisintarkkailuviranomaisen lopullista valtaa todeta, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu. Vaikka toimivaltainen viranomainen tai kriisintarkkailuviranomainen havaitsisi näiden ohjeiden II osaston luetteloon sisältyvän objektiivisen seikan toteutuneen tietyn laitoksen osalta, sen ei pitäisi ilman eri toimenpiteitä katsoa laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan eikä sen pitäisi soveltaa kriisintarkkailuvälineitä automaattisesti. Näissä ohjeissa esitetty objektiivisten seikkojen luettelo ei ole myöskään tyhjentävä, vaan sitä tulisi voida täydentää, koska kaikkia kriisitilanteita ei voida kohtuudella ennakoita.
4. Näitä ohjeita tulisi tulkita yhdessä direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa annettujen ehtojen kanssa. Kyseisissä alakohdissa asetetaan ”kaatumista tai todennäköistä kaatumista” koskevan edellytyksen lisäksi kaksi muuta vaatimusta, joiden on täyttyvä ennen kriisintarkkailutoimien toteuttamista. Vaikka toimivaltainen viranomainen ja/tai kriisintarkkailuviranomainen toteaisi näiden ohjeiden nojalla laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, tämä ei yksinään tarkoita, että kaikki kriisintarkkailutoimien toteuttamisedellytykset täyttyvät. Lisäksi on hyvä muistaa, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla kriisintarkkailutoimien toteuttamisen edellytyksenä on myös se, ettei tilanne ole korjattavissa kohtuullisessa ajassa millään yksityisen sektorin toimella tai valvontatoimella, ja että kriisintarkkailutoimi on yleisen edun kannalta välttämätön.
5. Näihin ohjeisiin sisältyviä määräyksiä tulisi soveltaa myös silloin, kun asianomainen viranomainen toteaa laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan samassa yhteydessä kuin se toteaa, ettei laitos ole enää elinkelpoinen voidakseen käyttää direktiivin 2014/59/EU 60 artiklan mukaista alaskirjaus- ja/tai muuntamisvaltuutta.

Määritelmät

6. Näissä ohjeissa tarkoitetaan
- 'SREP':llä direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa määriteltyä ja SREP-ohjeissa täsmennettyä valvojan arviointiprosessia.
 - 'SREP-ohjeilla' direktiivin 2013/36/EU 107 artiklan 3 kohdan nojalla laadittuja EPV:n ohjeita SREP:n yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä²;
 - SREP-ohjeissa määritellyllä 'vakavaraisuuden kokonaisarviointilla' SREP-osatekijöiden arviointiin perustuvaa ajantasaista arviota laitoksen yleisestä elinkelpoisuudesta;
 - SREP-ohjeissa määritellyllä 'SREP-kokonaispistemäärällä' vakavaraisuuden kokonaisarviointiin perustuvaa numeerista indikaattoria, joka kuvaa laitoksen kannattavuuteen kohdistuvaa kokonaisriskiä.

Soveltamisala ja osoitus

7. Nämä ohjeet osoitetaan EPV:n perustamisasetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan iv alakohdassa määritellyille kriisinratkaisuviranomaisille niiden arvioidessa, voidaanko laitoksen katsoa olevan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 32 artiklan 2 kohdan nojalla lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.
8. Ohjeet koskevat myös direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1 kohdan nojalla laitoksia, mikäli ne katsovat itse olevansa lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvansa. Tässä yhteydessä laitoksiin ei kuitenkaan sovelleta niitä ohjeiden osia, joissa viitataan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa asetettuihin kriisinratkaisuedellytyksiin.
9. Näitä ohjeita sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdassa esitettyjä tilanteita laajemmin, koska III osaston 3 jakso kattaa myös kuulemisprosessin ja tietojenvaihdon, jotka toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen välillä järjestetään, jotta laitoksen voidaan todeta olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan. EPV voi antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla ohjeita luodakseen yhdenmukaiset, tehokkaat ja vaikuttavat valvontakäytännöt Euroopan finanssivalvontajärjestelmässä. Jäljempänä III osaston 3 jaksossa annettu lisäohjeistus koskee ainoastaan samalle lainkäyttöalueelle sijoittautuneiden viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, joten sen määräykset eivät rajoita mahdollisuutta soveltaa eri lainkäyttöalueilla toimivien viranomaisten välistä tietojenvaihtoa koskevia sääntöjä. Ohjeiden 40–41 kohdan määräyksiä ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa kriisinratkaisuviranomaisella ei ole valtuutta todeta laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

² EBA/GL/2014/13, 19. joulukuuta 2014.

II osasto – Objektiiviset seikat, joiden perusteella laitoksen voidaan todeta olevan lähellä kaatumista tai kaatuvan

1. Yleisiä näkökohtia

10. Voidakseen todeta laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan tilanteissa, jotka on direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a–c alakohdan mukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen tulisi arvioida objektiiiviset seikat, jotka liittyvät seuraaviin näissä ohjeissa jäljempänä täsmennettäviin osa-alueisiin:
 - laitoksen pääoma-asema;
 - laitoksen likviditeettiasema; ja
 - toimiluvan voimassaolon jatkamista koskevat muut vaatimukset (kuten hallinnolliset järjestelyt ja toimintakapasiteetti).
11. Näissä ohjeissa luetellut objektiiiviset seikat tulisi tutkia huolellisesti ja tyhjentävästi. Laitoksen toteaminen lähellä kaatumista olevaksi tai todennäköisesti kaatuvaksi tulisi tehdä asiantuntijalausannon perusteella eikä automaattisesti vain objektiiivisten seikkojen perusteella. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun tulkitaan seikkoja, joihin saattavat vaikuttaa muut kuin suoraan laitoksen taloudelliseen asemaan liittyvät tekijät.
12. Useimmiten odotuksena on, että laitoksen todetaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan useamman kuin yhden näissä ohjeissa esitetyn tekijän perusteella. Joissakin tilanteissa kriisinratkaisun käynnistämiseksi riittää vain yhden edellytyksen täyttyminen tapauksen vakavuudesta ja vakavaraisuusvaikutuksesta riippuen.
13. Makrotalouden kehitystä, markkinaindikaattoreita ja eräitä muita näihin ohjeisiin sisältyviä objektiiivisiä seikkoja tulisi arvioida aina yhdessä muiden tekijöiden kanssa, joiden perusteella laitoksen voidaan todeta olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, ja osana laitosta koskevaa kokonaisarviota, tämän kuitenkin rajoittamatta 16 kohdan soveltamista. Kun asianomaiset viranomaiset käyttävät näiden ohjeiden 21 kohdan c–e alakohdassa ja 25 kohdan a–b alakohdassa tarkoitettuja ulkoisia indikaattoreita voidakseen todeta laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, niiden on esitettävä tueksi objektiiivinen arvio laitoksen todellisesta taloudellisesta asemasta, jotta voidaan ottaa huomioon markkinaspekuloinnin riski ja riski markkinoiden toimimattomuudesta tilanteissa, joissa kriisi vaikuttaa koko rahoitusjärjestelmään.
14. Kun toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen selvittää, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, sen tulisi käyttää ratkaisunsa perusteena arviota II osaston 2, 3 ja 4 jaksossa esitetyistä objektiiivisistä seikoista ja ottaa tarvittaessa huomioon seuraavat asiat:

- a. onko laitos aktivoinut elvytyssuunnitelmansa ja onko elvytyssuunnitelmasta valittujen toimintavaihtoehtojen toteuttamisessa epäonnistuttu erityisesti silloin, kun toimivaltainen viranomaislainen on vaatinut laitosta aktivoimaan elvytyssuunnitelman direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan perustavana varhaisen puuttumisen toimenpiteenä;
- b. onko toimivaltainen viranomaislainen saanut direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 1 kohdan mukaisesti laitoksen ylimmältä hallintoelimeltä ilmoituksen, jossa laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.

2. Pääoma-asema

15. Direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaan laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on tai sen voidaan objektiivisten seikkojen perusteella todeta olevan lähitulevaisuudessa seuraavissa tilanteissa:
 - a. se rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamista koskevia omien varojen vaatimuksia - kuten direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettuja vaatimuksia - siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa sen toimilupa muun muassa sillä perusteella, että laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat kaikki sen omat varat tai merkittävän osan niistä; tai
 - b. sen varat ovat pienemmät kuin sen velat.
16. Kun laaditaan arvio laitoksen varoista ja veloista lähitulevaisuudessa ja siitä, täyttääkö laitos lähitulevaisuudessa omien varojen vaatimukset, selvityksen tulisi perustua objektiivisiin seikkoihin, joita ovat muun muassa seuraavat:
 - a. laitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä se, täyttääkö laitos sille asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan nojalla asetetut omien varojen vähimmäisvaatimukset ja direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetut täydentävien omien varojen vaatimukset;
 - b. taseen laadun arvioinnin tulokset sekä jäsenvaltion/unionin/yhteisen valvontamekanismin laatiman arvioinnin tulokset, jotka osoittavat laitoksen omaisuusarvon pienentyneen huomattavasti, mikä johtaa mahdollisesti omien varojen vaatimusten rikkomiseen;
 - c. arvostusten tulokset, joiden perusteella voidaan ilmoittaa, täytyvätkö direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaiset kriisintarkausedellytykset; tai
 - d. tulokset riippumattoman arvioijan tai kriisintarkausviranomaisen tai muun henkilön suorittamasta muusta laitoskohtaisesta varojen ja velkojen arvostuksesta, mikäli arvostusmenetelmät ovat direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan mukaisia ja tulosten perusteella voidaan todeta, että laitoksen varat ovat tai ovat todennäköisesti lähitulevaisuudessa pienemmät kuin velat. Arvostuksen tuloksiin sisältyviä tietoja voidaan

käyttää selvitetessä, rikkooko laitos tai rikkooko se todennäköisesti lähitulevaisuudessa direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettuja omien varojen vaatimuksia tavalla, joka oikeuttaa tarvittaessa peruuttamaan sen toimiluvan.

17. Suoritettaessa 19 kohdassa esitettyä selvitystä tulisi tarkastella muitakin seikkoja, mikäli ne vaikuttavat laitoksen ominaispiirteisiin. Tällaisia seikkoja ovat muun muassa seuraavat:
- a. laitoksen pääoma-asemaan ja elinkelpoisuuteen kohdistuvat uhat, jotka johtuvat siitä, että laitoksen rahoituksenhankinnan kustannukset ovat kasvaneet huomattavasti laitoksen kannalta kestävämmälle tasolle muuten kuin tilapäisesti;
 - b. laitoksen huomattavien taseen ulkopuolisten erien (eli ehdollisten velkojen) todennäköinen toteutuminen lähitulevaisuudessa, mikä aiheuttaa merkittäviä tappioita, jotka muodostavat uhan laitoksen pääoma-asemalle ja elinkelpoisuudelle;
 - c. korkojen, kiinteistöarvojen, talouskasvun ja muun makrotaloudellisen toimintaympäristön huomattavan epäsuotuisa kehitys, joka saattaa muodostaa uhan laitoksen pääoma-asemalle ja elinkelpoisuudelle; tällaisten kehityssuuntien tulisi aiheuttaa merkittävää haittaa laitoksen liiketoimintamallille, sen kannattavuusnäkyville, pääoma-asemalle ja elinkelpoisuudelle;
 - d. markkinoiden käsitys laitoksesta huononee merkittävästi sellaisten indikaattorien perusteella, jotka viittaavat laitoksen vakavaraisuuden heikentyneen vakavasti ja sen pääoma-aseman ja elinkelpoisuuden olevan uhattuna, mikä näkyy muun muassa P/B-luvun romahtamisena tai nopeasti kasvavana velkavivun käyttönä (velkavipu mitattuna taseen loppusumman suhteena oman pääoman markkina-arvoon); molempien suhdelukujen kehitystä voidaan verrata laitoksen vertaisryhmään ottaen asianmukaisesti huomioon vääristymät, joita tilinpäätösstandardien erot saattavat aiheuttaa;
 - e. markkinaindikaattorien absoluuttisen ja suhteellisen kehityksen merkittävä huononeminen muuten kuin tilapäisesti; tällaisia indikaattoreita voivat olla omaa pääomaa kuvaavat indikaattorit (esimerkiksi osakkeiden hinnat ja B/M-luku) tai velkaindikaattorit (esimerkiksi luottoriskinvaihtosopimukset tai etuoikeudeltaan huonompien velkojen korkoerot), jotka viittaavat siihen, että laitokselle aiheutuu todennäköisesti tappioita, jotka saattavat muodostaa uhan sen pääoma-asemalle ja elinkelpoisuudelle.
18. Edellä 19 kohdan b alakohdan osalta äärimmäisen tapauksen eli riittämättömän pääoma-aseman voitaisiin katsoa toteutuvan, kun laitoksella ei ole riittävästi varoja sen velkojen kattamiseksi. Tällaisen tilanteen todennäköisyyttä voidaan arvioida 20 ja 21 kohdassa lueteltujen tilanteiden ja tapahtumien perusteella.

3. Likviditeettiasema

19. Direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a ja c alakohdan mukaan laitoksen olisi katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, jos se on tai sen voidaan objektiivisten seikkojen perusteella todeta olevan lähitulevaisuudessa seuraavissa tilanteissa:
- laitos rikkoo direktiivin 2013/36/EU 105 artiklassa asetettuja vaatimuksia tai toimiluvan voimassaolon jatkamista koskevia muita lakisääteisiä likviditeettivaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa sen toimilupa;
 - laitos ei kykene maksamaan velkojaan ja vastuitaan niiden erääntyessä.
20. Ratkaisu siitä, onko laitos todennäköisesti kykenemätön täyttämään lakisääteiset likviditeettivaatimukset tai maksamaan velkansa ja vastuunsa niiden erääntyessä, tulisi tehdä muun muassa seuraavien objektiivisten seikkojen perusteella:
- a. erityisen epäsuotuisat kehityssuunnat, jotka vaikuttavat laitoksen likviditeettiaseman kehitykseen ja sen rahoitusprofiilin kestävyteen sekä sen mahdollisuuteen täyttää asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetetut likviditeettivaatimukset ja saman asetuksen 105 artiklassa asetetut lisävaatimukset tai likviditeettiä koskevat mahdolliset kansalliset vähimmäisvaatimukset;
 - b. laitoksen maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetin hankintakapasiteetin huomattavan epäsuotuisa kehitys muuten kuin tilapäisesti; likviditeetin hankintakapasiteetin kehitystä arvioitaessa tulisi tarkastella tarvittaessa seuraavia seikkoja:
 - erittäin todennäköinen likviditeetin sisäänvirtaus, mukaan lukien saadut aiemmat luottolimiitit ja likviditeettilimiitit;
 - mahdollinen ennakoitu sisäänvirtaus, joka perustuu sopimuksiin;
 - kyky hankkia uutta rahoitusta (kuten uutta rahoitusta koskevien instrumenttien juoksuajat ja tyypit);
 - mahdollisuus saada pitkän aikavälin rahoitusta;
 - vastapuolet vähentävät poikkeuksellisesti ja merkittävästi myöntämiään likviditeettilimiittejä tai sanovat ne irti;
 - c. laitoksen rahoituksen hankinnan kustannusten kasvu muuten kuin tilapäisesti kestävämmälle tasolle, mikä näkyy erityisesti vakuudellisen ja vakuudettoman rahoituksen kustannusten kasvuna (ja näkyy esim. hintaeroina) verrattuna vastaaviin laitoksiin;
 - d. huomattavan epäsuotuisa kehitys laitoksen nykyisissä ja tulevaisissa velvoitteissa. Kehityksen arvioinnissa tulisi tarkastella seuraavia seikkoja soveltuvin osin:

- odotettu ja poikkeuksellinen likviditeetin ulosvirtaus, mukaan lukien laitoksen vastapuolten esittämät vakuuksien muutospyynnöt ja/tai pyynnöt velkojen ennenaikaisesta takaisinmaksusta sekä kasvavat merkit talletuspaosta;
 - odotetut ja poikkeukselliset vakuusvaatimukset sekä keskusvastapuolten ja muiden vastapuolten tekemien vakuuksien arvonlennusten kehitys;
 - ehdolliset veloitteet, mukaan lukien veloitteet, jotka johtuvat myönnettyistä luotto- ja likviditeettilimiiteistä;
- e. laitoksen asema maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmissä ja merkit siitä, että laitoksella on vaikeuksia täyttää veloitteensa, kuten suorittaa maksuja maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmissä; tai
- f. kehityssuunnat, jotka voivat todennäköisesti heikentää suuresti laitoksen mainetta, ja varsinkin se, että yksi tai useampi luottoluokituslaitos heikentää laitoksen luottoluokitusta huomattavasti, jos tämä johtaa huomattavaan ulosvirtaukseen tai kykenemättömyyteen hankkia uutta rahoitusta tai ulkopuolisiin luottoluokituksiin perustuviin sopimusten purkamiskynnysten aktivointiin.
21. Laitoksen ominaispiirteisiin mahdollisesti vaikuttavista muista seikoista tulisi tarkastella muun muassa seuraavia:
- a. korkojen, kiinteistöarvojen, talouskasvun ja muun makrotaloudellisen toimintaympäristön huomattavan epäsuotuisa kehitys, joka saattaa muodostaa uhan laitoksen rahoitusasemalle ja elinkelpoisuudelle; tällaisten kehityssuuntien tulisi vaikuttaa suoraan tai epäsuorasti laitoksen likviditeettiasemaan huomattavan haitallisella tavalla; tai
 - b. markkinoiden käsitys laitoksesta huononee merkittävästi muuten kuin tilapäisesti ja käy ilmi markkinaindikaattorien absoluuttisen ja suhteellisen kehityksen huononemisesta muuten kuin tilapäisesti; tällaisia indikaattoreita voivat olla omaa pääomaa kuvaavat indikaattorit (esimerkiksi osakkeiden hinnat ja B/M-luku) tai velkaindikaattorit (esimerkiksi luottoriskinvaihtosopimukset tai etuoikeudeltaan huonompien velkojen korkoerot), jotka viittaavat siihen, että laitokselle aiheutuu todennäköisesti tappioita tai likviditeettiongelmia, jotka saattavat muodostaa uhan sen elinkelpoisuudelle.

4. Toimiluvan voimassaolon jatkamista koskevat muut vaatimukset

22. Direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaan laitoksen on katsottava olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, kun se rikkoo tai rikkoo todennäköisesti lähitulevaisuudessa toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa toimilupa direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan nojalla.

23. Tällöin toimivaltaisen viranomaisen ja/tai kriisintarkastusviranomaisen tulisi muun muassa selvittää, ilmeneekö laitoksen hallintojärjestelyissä sekä sen toimintakapasiteetissa vakavia heikkouksia, ja vaikuttavatko tällaiset heikkoudet olennaisesti laitoksen luotettavuuteen ja kykyyn tarjota pankki- tai investointipalveluja.

4.1. Hallintojärjestelyt

24. Tietyt objektiiviset seikat osoittavat, milloin laitoksen hallintojärjestelyissä on vakavia heikkouksia, jotka voivat – useimmiten yhdessä pääomaan ja likviditeettiin liittyvien muiden objektiivisten seikkojen kanssa – tehdä toimiluvan peruuttamisesta perustellun. Tällaisia seikkoja ovat muun muassa seuraavat:
- a. lakisääteisessä raportoinnissa tai tilinpäätöksissä esiintyvät huomattavat virheet, jotka johtavat erityisesti siihen, että ulkopuolinen tilintarkastaja kieltäytyy antamasta lausuntoaan tai antaa varauman sisältävän lausunnon;
 - b. laitoksen ylimmässä hallintoelimestä pitkään jatkunut lukkiutunut tilanne, jonka vuoksi se ei kykene tekemään tärkeitä päätöksiä;
 - c. hallintojärjestelyjen keskeisille osa-alueille on kasautunut olennaisia puutteita, jotka heikentävät yhdessä huomattavasti laitoksen vakavaraisuutta.
25. Tällaisia 28 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja olennaisia puutteita, jotka voivat yhdessä heikentää huomattavasti laitoksen vakavaraisuutta, ovat muun muassa seuraavat:
- laitoksen riittämätön strateginen suunnittelu sekä riskinsietorajan tai riskinottohalun ja riskinhallintakehyksen riittämätön muotoilu, minkä vuoksi riskejä, joille laitos on altistunut tai saattaa altistua, ei kyetä määrittämään ja hallitsemaan eikä niistä kyetä raportoimaan;
 - olennaiset heikkoudet, puutteet tai ongelmat, joista ei ole ilmoitettu asianmukaisesti ja/tai ripeästi ylimmälle hallintoelimelle;
 - riittämättömät sisäisen valvonnan mekanismit;
 - laitoksen maineen huomattava huononeminen sen vuoksi, että laitoksen keskeisissä tehtävissä toimivat henkilöt eivät täytä luotettavuus-, sopivuus- ja ammattitaitokriteerejä;
 - laitoksen maineen huomattava huononeminen sen vuoksi, että liiketoiminta tai toiminnot eivät ole läpinäkyviä tai tiedot julkistetaan puutteellisesti tai ne ovat virheellisiä;
 - laitoksen keskeisiä tehtäviä hoitavien henkilöiden tai heidän seuraajiensa nimityksessä ilmenee huomattavia riitoja tai erimielisyyksiä;
 - palkitsemisvaatimukset jäävät suurelta osin täyttämättä.

4.2. Valmius tarjota lakisääteisiä toimintoja

26. Tietyt objektiiviset seikat saattavat heikentää laitoksen kykyä tarjota pankki- ja investointitoimintoja, vaikka se ei rikkoisikaan omia varoja ja likviditeettiä koskevia lakisääteisiä vaatimuksia. Silloin, kun tällaiset tilanteet ja tapahtumat eivät ole satunnaisia eikä niitä kyetä korjaamaan ripeästi ja tehokkaasti, ne tulisi sisällyttää arviointiin siitä, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan. Epäsuotuisten tilanteiden ja tapahtumien indikaattoreita ovat muun muassa seuraavat:
- a. laitoksen jatkuvat toiminnalliset rajoitteet, joiden vuoksi se ei kykene enää täyttämään velvoitteitaan velkojiaan kohtaan eikä etenään tarjoamaan enää vakuuksia varoille, jotka tallettajat ovat uskoneet sen hoitoon;
 - b. jatkuvat toiminnalliset rajoitteet, joiden vuoksi laitos ei kykene suorittamaan tai vastaanottamaan maksuja eikä siten harjoittamaan pankkitoimintaa;
 - c. laitos on menettänyt operatiivisten riskien vuoksi markkinoiden ja tallettajien luottamuksen, ja tämä johtaa tilanteeseen, jossa laitos ei enää kykene suorittamaan liiketoimiaan (tämä ilmenee laitoksen vastapuolten ja muiden sidosryhmien haluttomuutena olla liikeyhteydessä sen kanssa tai tarjota sille pääomaa ja mahdollisesti myös nykyisten vastapuolten aikomuksena sanoa irti sopimuksensa, talletuspako mukaan lukien).

III osasto – Prosessi, jossa laitoksen todetaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan

1. Toimivaltaisen viranomaisen tekemä ratkaisu

27. Näiden ohjeiden II osastossa esitettyjen objektiivisten seikkojen arvioinnin suorittaa tavallisesti toimivaltainen viranomainen SREP-ohjeiden mukaisen valvojan arviointiprosessin yhteydessä. SREP-arvioinnin tulokset otetaan huomioon vakavaraisuuden kokonaisarvioinnissa, jonka tukena käytetään laitokselle annettua SREP-kokonaispistemäärää. SREP-arvioinnin tulosten nojalla toimivaltaisen viranomaisen tulisi todeta laitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan seuraavien seikkojen perusteella:
- a. laitokselle annetaan SREP-kokonaispistemääräksi F SREP-ohjeissa määrättyjen näkökohtien perusteella; tai
 - b. laitokselle annetaan SREP-kokonaispistemääräksi 4 SREP-ohjeissa määrättyjen näkökohtien perusteella eikä laitos kykene noudattamaan direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklan nojalla sovellettavia valvontatoimenpiteitä tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettavia varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

28. Huomautettakoon, että kun toimivaltainen viranomainen harkitsee antavansa laitokselle arvion F, sen tulisi ottaa direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan nojalla yhteys kriisinratkaisuviranomaiseen direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen ilman valvontakollegion kanssa toteutettavia neuvotteluja tai koordinoitua. Tämä menettely poikkeaa maiden rajat ylittäviin pankkikonserneihin ja niihin kuuluviin yhteisöihin sovellettavasta vakioSREP-menettelystä (joka edellyttää SREP-ohjeiden mukaisesti, että SREP-arvioinnin tuloksista keskustellaan ja niitä koordinoidaan valvontakollegioissa ennen niiden viimeistelyä).

2. Kriisinratkaisuviranomaisen tekemä ratkaisu

29. Kun kriisinratkaisuviranomaisen tehtäväksi annetaan ratkaista, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, sen tulisi tarkastella näiden ohjeiden II osastossa esitettyjä objektiivisia seikkoja, jotka koskevat laitoksen pääoma-asemaa ja likviditeettiasemaa, sekä toimiluvan voimassaolon jatkumiselle asetettuja vaatimuksia koskevia muita näkökohtia. Kriisinratkaisuviranomaisen tulisi tehdä ratkaisunsa käytettävissä olevien tietojen perusteella.
30. Näiden ohjeiden II osastossa luetellut objektiiviset seikat tulisi ottaa huomioon myös tarkasteltaessa toimivaltaisen viranomaisen suorittaman SREP:n tuloksia, jotka toimitetaan kriisinratkaisuviranomaiselle 40 kohdan nojalla.
31. Kun kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöstä siitä, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, sen tulisi tarkastella lisäksi objektiivisena seikkana toimivaltaiselta viranomaiselta saamaansa ilmoitusta, jossa todetaan, että laitokselle on annettu SREP-kokonaispistemääräksi 4 SREP-ohjeissa määrättyjen näkökohtien perusteella ja että laitos ei ole noudattanut direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklan nojalla sovellettuja valvontatoimenpiteitä tai direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

3. Toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen keskinäiset neuvottelut ja tietojenvaihto

32. Jotta toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen välinen tiedonkulku olisi riipää arvioitaessa, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, niiden tulisi vaihtaa tietoja alla olevien vaatimusten mukaisesti, tämän kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2014/59/EU 90 artiklan ja 32 artiklan 2 kohdan soveltamista.
33. Ennen kuin todetaan, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, toimivaltaisen viranomaisen ja kriisinratkaisuviranomaisen tulisi keskustella riittävästi arviointiensä tuloksista.
34. Jos kriisinratkaisuviranomainen havaitsee laitoksen osalta näiden ohjeiden II osastossa esitettyjä objektiivisia seikkoja, sen tulisi pyytää toimivaltaista viranomaista kertomaan, onko

ja miten nämä olosuhteet on otettu huomioon laitoksen vakavaraisuuden kokonaisarviointissa.

3.1. Toimivaltaisen viranomaisen toimittamat tiedot

35. Direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 2 kohdan mukaan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle, mikäli se katsoo varhaisen puuttumisen toimenpiteiden soveltamisedellytysten täyttyneen. Direktiivin 2014/59/EU 81 artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että toimivaltaisen viranomaisen tulisi ilmoittaa kriisinratkaisuviranomaiselle, mitä kriisinehkäisyytoimia (jotka määritellään direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 101 alakohdassa) tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettuja toimia se vaatii laitokselta.
36. Tällaisen tietojenvaihdon helpottamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tulisi myös toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle SREP:n tulokset vähintään silloin, kun toimivaltainen viranomainen on antanut SREP:n tuloksiin perustuen laitokselle SREP-kokonaisarvosanan 4 tai F. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi ilmoittaa ja toimittaa kriisinratkaisuviranomaiselle erityisesti seuraavat laitosta koskevat tiedot:
- a. yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista sekä kaikki SREP-pisteet;
 - b. kaikki indikaattorit, joita käytetään SREP-ohjeiden mukaisesti SREP:tä tukevien pääindikaattorien säännöllisessä seurannassa;
 - c. kaikki tiedot laitokseen (direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklan nojalla) sovelletuista valvontatoimenpiteistä ja (direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan nojalla) sovelletuista varhaisen puuttumisen toimenpiteistä sekä kuvaus siitä, miten laitos on niitä noudattanut; ja
 - d. tiedot elvytystoimintavaihtoehtoista, joita laitos on mahdollisesti käyttänyt.

3.2. Kriisinratkaisuviranomaisen toimittamat tiedot

37. Jos kriisinratkaisuviranomainen havaitsee laitoksen osalta näiden ohjeiden II osastossa esitettyjä objektiivisia seikkoja, sen tulisi toimittaa havaintonsa ja perustelunsa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti.
38. Toimivaltaisen viranomaisen tulisia saada tieto aina, kun kriisinratkaisuviranomainen
- päättää käyttää direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 2 kohdan nojalla valtuuttaan vaatia laitosta ottamaan yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen kriisinratkaisun valmistelemiseksi;

- direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan nojalla kehottaa, että laitoksen varojen ja velkojen arvostuksen tekee riippumaton arvioija, tai päättää, että tilapäisen arvostuksen tekee kriisiratkaisuviranomainen;
- saa tulokset laitoksen varojen ja velkojen arvostuksesta direktiivin 2014/59/EU 36 artiklan mukaisesti riippumattomalta arvioijalta tai määrittää tekemänsä tilapäisen arvostuksen tuloksen.

IV osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

39. Näitä ohjeita sovelletaan 1. tammikuuta 2016 alkaen.